

Inzake:

de PROCUREUR DES KONINGS bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, thans bij de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kantoorhoudend in het Gerechtsgebouw te Antwerpen, Bolivarplaats 20/2,

EISENDE PARTIJ, verder vermeld als "eiser",
- verschijnend door de heer S. Vandromme, substituut procureur des Konings,

tegen:

1. WONG

geboren te Hong Kong/ Hong Kong (V.K.) op 1 augustus 1958, van Belgische nationaliteit, wonende te 9000 Gent, Korenmarkt 11 bus 0201,

EERSTE VERWERENDE PARTIJ, verder vermeld als "verweerder",

- verschijnende bij meester G. Gadisseur, advocaat, kantoorhoudende te 2170 Merksem, Ringlaan 117,

2. CHEN

geboren te Fuzhou (China) op 11 oktober 1970, van Belgische nationaliteit, wonende te 2100 Antwerpen (Deurne), [adres verduisterd],

3. CHEN

geboren te Fujian (China) op 27 april 1990, van Belgische nationaliteit, wonende te 2100 Antwerpen (Deurne), [adres verduisterd],

4. CHEN

geboren te Fujian (China) op 10 oktober 1992, van Belgische nationaliteit, wonende te 2100 Antwerpen (Deurne), [adres verduisterd],

TWEEDE, DERDE EN VIERDE VERWERENDE PARTIEN,

tweede verwerende partij, verder vermeld als "tweede verweester",

derde verwerende partij, verder vermeld als "derde verweester",

vierde verwerende partij, verder vermeld als "vierde verweester",

- persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester L. Walley, advocaat, kantoorhoudende te 1030 Brussel, Vandeweyerstraat 100.

1. Rechtspleging

De zaak werd aanhangig gemaakt bij de rechtbank van eerste aanleg door dagvaardingen op verzoek van het Openbaar Ministerie dd. 10 en 13 januari 2014.

De rechtbank – thans familierechtbank – nam onder meer kennis van de volgende documenten die zich in het dossier van de rechtspleging bevinden:

- de beschikking bij toepassing van artikel 747 §2 Ger.W. dd. 21.05.2014
- de syntheseconclusie van het Openbaar Ministerie, neergelegd ter griffie van de rechtbank op 14.08.2014
- de conclusie van partij [REDACTED] neergelegd ter griffie van de rechtbank op 25.09.2014
- de conclusie van partijen [REDACTED], neergelegd ter griffie van de rechtbank op 15.10.2014
- het dossier met de bewijsstukken van het Openbaar Ministerie en het stuk door partijen Chen neergelegd (Chinese Nationaliteitswet – uittreksel).

Bij vonnis dd. 24 december 2014 van deze rechtbank werden de debatten heropend om partijen toe te laten de rechtbank in te lichten over welke nationaliteit derde en vierde verweerster hebben, hoe en wanneer zij deze verkregen hebben en over welke nationaliteit tweede, derde en vierde verweerster hebben volgens de Chinese overheid en – zo zij de Chinese nationaliteit niet meer zouden hebben – of en hoe zij deze opnieuw kunnen verkrijgen.

Sedertdien nam de rechtbank bijkomend kennis van onder meer:

- de aanvullende en vervangende conclusie na heropening debatten van het Openbaar Ministerie, neergelegd ter griffie van de rechtbank op 24 maart 2015
- de aanvullende en vervangende conclusie na heropening debatten van partijen [REDACTED], neergelegd ter zitting van de rechtbank op 22 april 2015
- de dossiers met de bewijsstukken van het Openbaar Ministerie
- de dossiers met de bewijsstukken van partijen Chen.

De rechtbank kan geen rekening houden met bijkomende stukken 1 tot en met 11 van partijen [REDACTED] aangezien deze geen betrekking hebben op de onderwerpen waarover de debatten werden heropend.

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden in acht genomen.

2. Situering en vorderingen

Eerste en tweede verweerders zijn gehuwd in China op 11.10.2007.

Tweede verweerster was toen gescheiden en had twee dochters uit haar eerste huwelijk: derde en vierde verweerster.

Tweede verweerster heeft tezamen met haar dochters op basis van haar huwelijk met eerste verweerder - die reeds Belg was - verblijfsrecht in België verkregen.

Op 15.07.2011 verwierf tweede verweerster de Belgische nationaliteit op basis van dit huwelijk.

In 2012 zijn eerste en tweede verweerders gescheiden.

Quasi onmiddellijk daarna deed tweede verweerster aangifte van een voorgenomen huwelijk met haar eerste echtgenoot. De ambtenaar van burgerlijke stand van Antwerpen heeft geweigerd dit huwelijk te voltrekken.

Het Openbaar Ministerie vordert in de laatste conclusie nog de nietigverklaring van het huwelijk van eerste en tweede verweerders aangezien dit een schijnhuwelijk zou zijn geweest.

Tevens wordt gevorderd:

- te zeggen voor recht dat tweede verweerster geacht wordt nooit de Belgische nationaliteit te hebben verkregen
- dat het beschikkend gedeelte van het tussen te komen vonnis zou worden overgeschreven in het bijgevoegd register der nationaliteiten lopend jaar van Antwerpen, district Borgerhout
- dat beide dubbels van de nationaliteitsakte nr. 275 van het jaar 2011 van Antwerpen, district Borgerhout zullen worden doorgehaald
- dat er in de rand van beide dubbels van de nationaliteitsakte nr. 275 van het jaar 2011 van Antwerpen, district Borgerhout melding zal gemaakt worden van de aangebrachte doorhaling
- dat er geen afschrift of uittreksel meer zal mogen worden afgeleverd worden van de beide dubbels van de nationaliteitsakte nr. 275 van het jaar 2011 van Antwerpen, district Borgerhout zonder melding van de aangebrachte doorhaling
- te zeggen voor recht dat derde en vierde verweersters geacht worden nooit de Belgische nationaliteit te hebben verkregen ingevolge van de nietigverklaring van het huwelijk tussen eerste en tweede verweerders
- dat beide dubbels van de nationaliteitsaktes nr. 363 en 384 van het jaar 2011 van Antwerpen, district Borgerhout zullen worden doorgehaald
- dat er in de rand van beide dubbels van de nationaliteitsaktes nr. 363 en 384 van het jaar 2011 van Antwerpen, district Borgerhout melding zal gemaakt worden van de aangebrachte doorhaling

- dat er geen afschrift of uittreksel meer zal mogen worden afgeleverd worden van de beide dubbels van de nationaliteitsaktes nr. 363 en 384 van het jaar 2011 van Antwerpen, district Borgerhout zonder melding van de aangebrachte doorhaling
- veroordeling van verweerders tot de kosten van het geding.

Eerste verweerder besluit tot de ongegrondheid van de vordering.

Tweede, derde en vierde verweersters besluiten tot afwijzing van de vordering tot nietigverklaring als ongegrond en tot afwijzing van de vordering van verval van nationaliteit als onontvankelijk, minstens ongegrond. Ondergeschikt verzoekt tweede verweester om een termijn van één jaar om een aanvraag in te dienen tot hervverkrijging van de Chinese nationaliteit.

3. Beoordeling

3.1 De vordering tot nietigverklaring van het huwelijk:

3.1.1

Het huwelijk werd voltrokken in China op 11 oktober 2007.

De voorwaarden voor de geldigheid van een huwelijk worden beheerst door de nationale wet van elk van de echtgenoten. (artikel 46 WIPR)

Mevrouw ~~Chen~~ had ten tijde van het huwelijk in kwestie de Chinese nationaliteit. De heer ~~Wang~~ Belg.

In de Belgische rechtsorde is artikel 146bis B.W. echter van openbare orde, en daarvan kan niet worden afgeweken. Ontduikingen van deze bepaling kunnen niet aanvaard worden. Deze norm dient als minimumnorm te worden toegepast en het huwelijk zal nietig zijn wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen, de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet was gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

De rechter beoordeelt de intentie van partijen op het tijdstip van de huwelijkssluiting in het licht van art. 146bis B.W. aan de hand van een geheel aan omstandigheden. Er kan rekening gehouden worden met omstandigheden bij het aangaan van het huwelijk, maar ook met latere gebeurtenissen die een licht kunnen werpen op de intenties van partijen.

Het behoort aan het Openbaar Ministerie om hun argumenten, op grond waarvan het huwelijk van verzoekers niet waarachtig zou zijn, met objectieve gegevens te staven.

3.1.2

In deze zaak zijn er voldoende elementen voorhanden waaruit kan afgeleid worden dat sprake is van een schijnhuwelijk in hoofde van verweerders, dat slechts werd aangegaan met het oog op verblijfsrecht voor één van hen.

1

Uit de aard en chronologie der feiten kan een huwelijkscharrousel worden afgeleid.

Zo was mevrouw gehuwd in China met een Chinese man, is zij gescheiden om met eerste verweerder te huwen die de Belgische nationaliteit had, heeft zij de Belgische nationaliteit verkregen op basis van dit huwelijk, en vervolgens ook haar dochters, is zij gescheiden van eerste verweerder, waarna zij opnieuw een huwelijk beoogde met haar eerste echtgenoot die een preciaire verblijfssituatie kent in Europa.

Ook dochter ██████ is ondertussen gehuwd met een Chinese man, die verblijfsrecht heeft verkregen op basis van dit huwelijk.

2

Er werden beperkte, doch dan zelfs niet volledig gelijklopende verklaringen afgelegd door eerste en tweede verweerders over hoe zij elkaar hebben ontmoet en hoe hun relatie zich heeft ontwikkeld. Alleszins blijkt dat zij elkaar slechts zeer beperkt hebben leren kennen vooraleer de beslissing om te huwen werd genomen en het tot een huwelijk is gekomen. Daaraan is slechts één korte periode van persoonlijke ontmoetingen aan vooraf gegaan.

Het huwelijk blijkt ook slechts een formaliteit te zijn geweest, en geenszins een feestelijke gebeurtenis. De familie van mijnheer bleef afwezig.

3

De heer ██████ geeft zelf aan een gokverslaving te hebben (gekend), hetgeen financiële nood met zich bracht. Hij werd ook eerder veroordeeld wegens valsheid in geschrifte.

Eén en ander geeft een gesteldheid van de heer ██████ weer, die hem vatbaar maakte voor medewerking aan een schijnhuwelijk.

4

De echtgenoten waren wel zeer slecht op de hoogte over elkaars personalia (zie o.m. PV 148944/08 en PV 025512/13 - verhoor van mevrouw), zelfs na hun huwelijk, hetgeen niet verwonderlijk is gezien hun verschillende taal (mijnheer spreekt Mandarijns en mevrouw is deze taal niet echt machtig) en de daaruit volgende communicatiemoeilijkheden.

5

Er was slechts samenwoonst gedurende een zeer beperkte periode en uit niets blijkt dat er op enig ogenblik sprake is geweest van een gemeenschappelijk leven. Zo is frappant dat geen foto's voorhanden zijn van de echtgenoten samen na hun huwelijk. Er zijn ook geen gemeenschappelijk tegoeden of schulden geweest. Blijkbaar hebben de echtgenoten nooit enig gemeenschappelijk project gekend. Eerste verweerder hield tweede verweerder afzijdig van zijn professionele investeringen en er was geen gemeenschappelijke vriendenkring, zo verklaarde eerste verweerder.

3.1.3

Dat uiteindelijk een echtscheiding tussenkwam, levert niet het bewijs van deugdelijke intenties in hoofde van partijen bij het aangaan van het huwelijk. Temeer daar de samenwoonst en het huwelijk ook officieel zeer snel na de nationaliteitsverkrijging van mevrouw zijn beëindigd.

Dat positieve woonstcontroles hebben plaatsgevonden, volstaat niet ter ontkrachting van de voldoende zekere, precieze, gewichtige en met elkaar overeenstemmende vermoedens. Alhoewel een positieve woonstcontrole werd uitgevoerd voor mevrouw een nationaliteitsverklaring aflegde, blijkt uit haar eigen verklaringen dat zij toen de facto al niet meer samenwoonde met haar echtgenoot. Zij heeft derhalve de overheid toen ook misleid.

De verklaringen van de dochters van tweede verweerder zijn niet gelijklopend over de kennismaking, het huwelijk, en vooral niet over het verloop van de relatie met eerste verweerder, zodat zij niet overtuigen.

3.1.4

Waar deze indicaties elk op zich misschien onvoldoende bewijs zouden uitmaken van een schijnhuwelijk, maken zij samen daarvan wel voldoende zekere, precieze, gewichtige en met elkaar overeenstemmende vermoedens uit, zodat bewezen is dat partijen niet de intentie hadden om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen, maar enkel het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel voor mevrouw beoogden.

Uit het geheel van de dossiergegevens en de chronologie van de gebeurtenissen, maar ook uit het ontbreken van enig stuk waaruit een duurzame relatie of een gemeenschappelijk leven tussen verzoekers (voor of na het huwelijk) kan worden afgeleid, blijkt naar het oordeel van de rechtbank op voldoende wijze dat verzoekers - ondanks hun formele toestemming - bij het aangaan van het huwelijk niet de daadwerkelijke intentie hadden om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen.

De vordering tot nietigverklaring is gegrond.

3.2. De vordering tot het horen zeggen voor recht dat tweede, derde en vierde verweerster geacht worden nooit de Belgische nationaliteit te hebben verkregen:

3.2.1

Ondertussen is gebleken dat mevrouw ~~Chen~~ en mevrouw ~~Chen~~ als meerderjarigen de Belgische nationaliteit hebben verworven op grond van het toenmalige artikel 12bis §1 2° WBN op basis van de Belgische nationaliteit van hun moeder op het ogenblik van hun verklaring.

Partijen zijn het er over eens dat moeder en dochters ten gevolge van het verkrijgen van de Belgische nationaliteit de Chinese nationaliteit hebben verloren.

De Chinese wetgeving voorziet in de mogelijkheid om de Chinese nationaliteit terug te verwerven.

3.2.2

Schijnhuwelijk als grond tot vervallenverklaring van nationaliteit werd bij wet van 4 december 2012 ingevoerd, wet die in werking trad op 14 december 2012 en van toepassing werd verklaard op alle aanhangige verzoeken en verklaringen.

Alhoewel in artikel 23/1 WBN verwezen wordt naar artikel 12bis §1 3°, dient aanvaard te worden dat bedoeld wordt aanhangige verzoeken en procedures m.b.t. de verkrijging van nationaliteit door een vreemdeling-echtgenoot van een Belg, die een verklaring aflegde (voorheen artikel 16 WBN).

Zie:

Aerts, C., Art. 23/1 Wetboek Belgische nationaliteit, in X., Personen- en familierecht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, III. Bijzondere wetgevingen, Nationaliteit, 1-9 (9 p.) - februari 2014:

“Op grond van de bedoeling van de wetgever om de bepalingen met betrekking tot het verval onmiddellijk in werking te doen treden (*2), mag worden aangenomen dat het verval als bijkomende sanctie kan worden opgelegd in het kader van gerechtelijke procedures die hangend waren op 14 december 2012.”

Deze bepaling kan dan zeker worden toegepast op nationaliteitsverklaringen die eerder werden afgelegd, doch slechts in latere procedures ter sprake komen, zoals in casu.

Rekening houdend met:

- artikel 8 van de Grondwet, op grond waarvan de staat van Belg wordt verkregen, behouden en verloren volgens de regelen bij de burgerlijke wet gesteld
  - artikel 2 WBN, op grond waarvan toekenning, verkrijging, verlies en herkrijging van de Belgische nationaliteit, uit welke oorzaak ook, alleen gevoig hebben voor de toekomst,
  - het beginsel dat de bijzondere regel voorrang heeft op de algemene,
- dient aangenomen te worden dat de wetgever de bedoeling heeft gehad om de gevolgen van een schijnhuwelijk voor de nationaliteit van de 'echtgenoten' uitdrukkelijk te regelen.

Er werd een mogelijkheid gecreëerd om een burgerlijke bijkomende sanctie te verbinden aan de fraude die in het kader van een schijnhuwelijk wordt gepleegd.

Daarnaast kan dan niet zonder meer op grond van de nietigheidsleer worden overgegaan tot 'het zeggen voor recht dat personen geacht worden nooit de Belgische nationaliteit te hebben verkregen'.

In het arrest van het Hof van Cassatie dd. 23 januari 2015, waardoor een arrest van het Hof van Beroep van november 2012 werd bevestigd, werd een casus voorafgaand aan 4 december 2012 beoordeeld, waar het schijnhuwelijk nog niet uitdrukkelijk als grond voor de bijkomende sanctie van vervallenverklaring was voorzien. Het is dan ook niet zonder meer relevant voor de beoordeling van huidige zaak.

3.2.3 Ten aanzien van tweede verweerster:

De vordering van het Openbaar Ministerie tot het horen 'zeggen voor recht dat personen geacht worden nooit de Belgische nationaliteit te hebben verkregen' impliceert een vordering tot vervallenverklaring, waarvan het voorwerp beperkter is.

De oorzaak van de vordering is niet de juridische rechtsgrond van de rechtsvordering, maar wel het geheel van rechtsfeiten en rechtshandelingen die de vordering steunen. De rechtbank brengt het recht aan.

In de conclusie van het Openbaar Ministerie dd. 24 maart 2015, wordt ingegaan op de draagwijdte van artikel 23/1 WBN. Ook tweede verweerster heeft hierover standpunt ingenomen, zodat de debatten hieromtrent niet heröpend dienen te worden.

De rechtbank is van oordeel dat gezien de bedrieglijke handelswijze van tweede verweerster tot vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit dient overgegaan te worden.

De feitelikheden, zoals hoger weergegeven, geven aan dat zij niet te goeder trouw was.

Door verweerster wordt niet aangetoond dat zij de Chinese nationaliteit niet opnieuw kan verkrijgen.

Overigens zou dit de vervallenverklaring niet verhinderen, nu dient aangenomen te worden dat tweede verweerster, die een schijnhuwelijk aanging, de nationaliteit heeft bekomen ten gevolge van een bedrieglijke handelswijze.

De eventuele staatloosheid van tweede verweerster, staat de vervallenverklaring dan niet in de weg. (artikel 23/1 §2 WBN)

Ook de V.N. heeft in deze mogelijkheid voorzien in het van toepassing zijnde verdrag.

Er zal een termijn worden toegekend aan tweede verweerster om de Chinese nationaliteit opnieuw te bekomen en een termijn van één jaar, zoals door haar in ondergeschikte orde voorgesteld, is redelijk.

Na verloop van dit jaar zal zij de Belgische nationaliteit in ieder geval verliezen.

3.2.4 Ten aanzien van derde en vierde verweersters:

Door art. 23/1 WBN wordt een bijkomende sanctie opgelegd, in casu een burgerlijke sanctie, aan wie de Belgische nationaliteit heeft verkregen op basis van een huwelijk met een Belg, dat een schijnhuwelijk is gebleken.

Dergelijke sanctie is uit de aard personeel en dient restrictief te worden toegepast.

Deze kan niet worden opgelegd aan wie zich niet schuldig heeft gemaakt aan een bedrieglijke handelswijze.

Derde en vierde verweersters waren minderjarig toen hun moeder betreffend huwelijk afsloot en waren daarbij geen partij.

Aan hen kan derhalve geen sanctie worden opgelegd die verbonden is aan de gepleegde fraude.

Verder dient vastgesteld te worden dat het Hof van Cassatie in het arrest dd. 23 januari 2015 overwoog dat het rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit" eraan in de weg staat dat het bedrog de dader voordeel verschaft, om tot verwerping van het cassatieberoep te komen.

Derde en vierde verweersters kunnen in casu niet als daders worden aanzien, zodat wat hen betreft een noodzakelijke overweging ontbreekt om tot het besluit te kunnen komen dat zij geen rechten zouden kunnen ontien aan het huwelijk van hun moeder.

De vordering opzichtsens derde en vierde verweersters is ongegrond.

3.3 Kosten van de rechtspleging

Deze worden ten laste van eerste en tweede verweerders gelegd aangezien zij in het ongelijk worden gesteld.

4. Beslissing

De rechtbank beslist op tegenspraak;
Alle andere en strijdige conclusies verwerpend;

Verklaart de vordering van het Openbaar Ministerie ontvankelijk en gegrond als volgt.

Verklaart de tegenvordering in ondergeschikte orde van de consoorten ~~aan~~ ontvankelijk en gegrond als volgt.

Verklaart het huwelijk dat op 11 oktober 2007 te Getieqian (China) is voltrokken tussen ~~Wang Shing~~, geboren te Hong Kong (V.K.) op ~~1 augustus~~ 1958 en ~~Chen Wenyan~~, geboren te Fuzhou (China) op ~~1 oktober~~ 1970, nietig.

Beveelt de overschrijving van het beschikkend gedeelte van dit vonnis in het bijgevoegd register der huwelijken, lopend jaar, van de burgerlijke stand van Brussel.

Beveelt de melding ervan in de rand van beide dubbels van de echtscheidingsakte nummer 1799, jaar 2012 van het register van burgerlijke stand van Brussel.

Zegt dat geen afschrift of uittreksel meer zal mogen afgeleverd worden van de beide dubbels van de echtscheidingsakte nummer 1799, jaar 2012 zonder melding van de nietigverklaring.

Spreekt de vervallenverklaring uit van de staat van Belg ten aanzien van mevrouw [redacted]
[redacted], geboren te Fuzhou (China) op [redacted] 1970 en kent haar een termijn toe van
maximaal één jaar vanaf de betekening van dit vonnis om opnieuw de Chinese nationaliteit
te verkrijgen, waarna de vervallenverklaring onherroepelijk uitwerking zal kennen.

Beveelt de overschrijving van het beschikkend gedeelte van dit vonnis in het register der
nationaliteiten lopend jaar van Antwerpen, district Borgerhout

Beveelt dat er in de rand van beide dubbels van de nationaliteitsakte nr. 275 van het jaar
2011 van Antwerpen, district Borgerhout melding zal gemaakt worden van de
vervallenverklaring van de staat van Belg.

Zegt voor recht dat er geen afschrift of uittreksel meer zal mogen worden afgeleverd worden
van de beide dubbels van de nationaliteitsakte nr. 275 van het jaar 2011 van Antwerpen,
district Borgerhout zonder melding van de vervallenverklaring van de staat van Belg.

Wijst het anders en meergevorderde af.

Leg de kosten van het geding ten laste van eerste en tweede verweerders.

Stelt vast dat deze door het Openbaar Ministerie niet begroot werden.

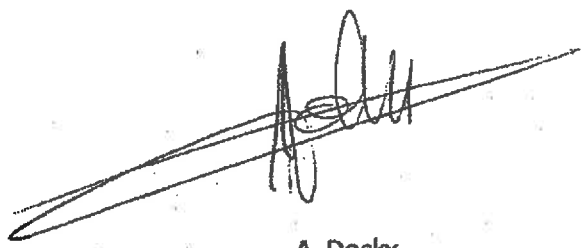
Begroot deze kosten voor zover als nodig in hoofde van partij [redacted] op 1.320 euro
rechtsplegingsvergoeding en in hoofde van consoorten [redacted] op 1.320 euro
rechtsplegingsvergoeding.

Dit vonnis werd uitgesproken op zeventwintig mei tweeduizend vijftien in openbare
zitting van de Kamer AF2, die samengesteld was uit:

- A. Dockx, rechter
- C. Lemmens, griffier
- E. De Bock, substituut procureur-des Konings

C. Lemmens

A. Dockx

